

5 octombrie – 11 octombrie

Neemia

Textul de memorat: „Când am auzit aceste lucruri, am șezut jos, am plâns și m-am jeli mult zile. Am postit și m-am rugat înaintea Dumnezeului cerurilor și am zis: «Doamne Dumnezeule cerurilor, Dumnezeule mare și înfricoșat, Tu, care ții legământul Tău și ești plin de îndurare față de cei ce Te iubesc și păzesc poruncile Tale!»” (Neemia 1:4,5)

Am văzut că două grupuri de captivi s-au întors în Iuda, ca împlinire a unora dintre făgăduințele lui Dumnezeu pentru națiunea iudaică.

Dar mai era o grupă de robi pe care Dumnezeu îi pregătea. Ultima grupă de captivi era trimisă pentru a rezolva o problemă. Deși primele două grupuri se întorseseră pentru a reconstrui Ierusalimul și a încheia o parte din acel proiect prin finalizarea templului, planul de reconstruire fusese abandonat, iar împotrivirea din partea națiunilor înconjurătoare era în creștere. Popoarele din jur nu doreau ca iudeii să construiască cetatea și să refacă zidurile, deoarece le era teamă că în felul acesta ar fi putut să redevină națiunea puternică de altădată (Ezra 4:6-24). Astfel, întoarcerea iudeilor era pentru ei o amenințare și erau hotărâți să îi împiedice. Dar Dumnezeu nu Și-a chemat poporul pentru ca apoi să îl abandoneze chiar când făcea ce îi spusese El să facă.

Domnul pregătea un alt om care să îplinească voia Sa și planurile Sale. Numele lui era Neemia și asupra lui și a lucrării sale ne vom concentra în acest studiu.

Duminică, 6 octombrie – Neemia primește vești rele

1. De ce era Neemia atât de abătut? Care a fost răspunsul lui la veștile rele primite? Neemia 1:1-4

Câțiva dintre evreii luați în robie în anii de mai înainte fuseseră duși în Susa, una din cele patru centre administrative ale Imperiului Persan, unde Neemia slujea ca paharnic la palat. Cel mai probabil, prin expresia „Hanani, unul din frații mei”, face referire la un frate de sânge, deoarece face trimitere din nou la Hanani, dar mult mai familiar, în Neemia 7:2, deși acesta ar putea fi doar un alt evreu. Este posibil ca discuția cu Hanani să fi avut loc între jumătatea lunii noiembrie și jumătatea lunii decembrie, anul 445 î.Hr., cam la treisprezece ani după întoarcerea lui Ezra la Ierusalim. Hanani raportează că situația în cetate era foarte rea. Poporul nu reușise să reconstruiască Ierusalimul și vrăjmașul distrusese zidurile cetății, lăsând-o fără apărare și abandonată.

Neemia probabil că auzise zvonuri că samaritenii distruseseră zidurile cetății, dar nu a avut niște date clare până în acel moment. În consecință, chiar împăratul Artaxerxes zdrobise speranța celor întorși, oprind înaintarea construcției după ce oamenii de dincolo de Râu s-au plâns (Ezra 4).

Deși era reconstruit, templul nu era pe deplin funcțional, deoarece oamenii de care era nevoie pentru serviciile de la templu nu puteau fi în Ierusalim. Această situație l-a întristat pe Neemia, dându-și seama de consecințele veștii: evreii nu Îi dăduseră slavă lui Dumnezeu, deși acesta fusese scopul întoarcerii lor. Mai mult, ei neglijaseră Casa Domnului și cetatea sfântă din cauză că se temeau de vrăjmași și de asuprire.

Atunci, Neemia s-a întors către Dumnezeu. El nu s-a plâns de lipsa de credință a celor din Iuda și nu i-a descris ca fiind lași, dar nici nu a acceptat situația așa cum era. Neemia a îngenunchat și a început să se roage și să postească.

Ce ar trebui să ne spună reacția lui Neemia, în special când trecem prin încercări, despre modul în
Studiu Biblic, Trim. IV, 2019 – Ezra și Neemia

care ar trebui să apelăm la Dumnezeu?

Luni, 7 octombrie – Rugăciunea lui Neemia

2. Care sunt componentele rugăciunii lui Neemia? De ce se include și pe el în această rugăciune în rândul celor vinovați? Neemia 1:5-11

1. Doamne, Tu ești măreț și plin de îndurare! (Neemia 1:5)

2. Ascultă-mă! (vers. 6)

3. Mărturisirea păcatelor. (vers. 6,7)

4. Adu-Ți aminte de făgăduințele Tale! (vers. 8,9)

3'. Tu ne-ai răscumpărat. (vers. 10)

2'. Ascultă-mă! (vers. 1:11)

1'. Doamne, dă-mi izbândă și trecere! (vers. 1:11).

Rugăciunea lui Neemia este frumos compusă și vorbește despre măreția lui Dumnezeu, despre păcătoșenia poporului și se încheie cu un strigăt după ajutor. Seamănă foarte mult cu rugăciunea lui Daniel, din Daniel 9, și este posibil ca Neemia să fi fost familiarizat cu acea rugăciune. Trebuie să menționăm că Neemia nu începe direct cu strigătul după ajutor, ci mai întâi spune cine este Dumnezeu cu adevărat, că El este măreț și minunat. Neemia scoate în evidență și faptul că Dumnezeu Își ține legământul și Se îndură de cei care Îl iubesc, dorind parcă să Îi amintească lui Dumnezeu că El este întotdeauna credincios și nu poate fi altfel.

Rugăciunea are structura specială arătată mai sus; în centru este versetul 8, în care Neemia enunță făgăduințele lui Dumnezeu: „Adu-Ți aminte!” Cu alte cuvinte: *Doamne, adu-Ți aminte că Tu ai spus că ne vei împrăști dacă Îți vom fi necredincioși, dar ai promis și că ne vei aduce înapoi și vei restaura totul. Primul lucru s-a împlinit, acum este timpul să se îplinească făgăduința Ta, deoarece noi ne întoarcem la Tine!* Lui Neemia nu i-a fost frică să ceară împlinirea făgăduințelor lui Dumnezeu și să Îi reamintească de ele. Desigur, aceasta nu înseamnă că Domnul nu Își amintește de făgăduințele Lui. Dar Lui Îi face plăcere când cerem împlinirea făgăduințelor Sale. El dorește să credem în ele și să le rostim cu glas tare înaintea Lui. A rosti cu glas tare ceea ce Dumnezeu ne-a făgăduit ne poate întări în hotărârea de a ne încrede în aceste făgăduințe, în special în momente în care totul pare fără speranță.

Enunță câteva dintre făgăduințele lui Dumnezeu pe care le poți cere în dreptul tău chiar acum. Este important să nu renunțăm niciodată să cerem împlinirea acestor făgăduințe.

Marti, 8 octombrie – Neemia îi vorbește împăratului

Din primul capitol al cărții, aflăm că Neemia era paharnicul împăratului (1:11). Nouă ni s-ar putea părea o slujbă neimportantă, dar paharnicii erau oameni cu multă influență, având acces constant la împărat. Paharnicii gustau băuturile împăratului pentru a preveni vreo boală sau chiar moartea împăratului. Herodot ne spune că persanii îi prețuiau foarte mult pe paharnici, fiind priviți ca înalți oficiali de stat. De exemplu, paharnicul împăratului asirian Assarhadon a fost și prim-ministru. Deci putem afirma că Neemia deținea o poziție înaltă în împărăție și, datorită accesului pe care îl avea la împărat, el pledează înaintea lui Dumnezeu să îl folosească pentru a-i vorbi împăratului despre situația din Iuda.

3. Ce s-a întâmplat ca rezultat al rugăciunii și postului lui Neemia? Neemia 2:1-8

Neemia a primit răspuns la rugăciune în luna Nisan, aproximativ luna aprilie din anul 444 î.Hr. Trecuseră patru luni de când Hanani și evreii îi aduseseră veștile tulburătoare despre Ierusalim. Timp de patru luni,

Studiu Biblic, Trim. IV, 2019 – Ezra și Neemia

Neemia s-a rugat și a postit și poate că în fiecare zi credea că Dumnezeu nu îi răspunde. Dar Dumnezeu intervine întotdeauna la momentul potrivit. El l-a pregătit pe împărat să îl asculte pe Neemia și să îi răspundă favorabil.

Nu era ceva obișnuit ca paharnicul să fie scutit pentru o vreme de îndatoririle lui, ca să poată fi dregător într-o altă țară. Dumnezeu a vorbit prin Neemia și l-a îndemnat pe împăratul persan Artaxerxes I să îl facă pe Neemia guvernatorul teritoriului lui Iuda. Faptul că este menționată și împărăteasa poate sugera că a fost o discuție privată, deoarece nu era obișnuit ca împărăteasa să fie prezentă la ospețele oficiale. Neemia nu menționează de îndată Ierusalimul, pentru a nu da naștere la idei preconcepse în mintea împăratului, ci face un apel emoțional la împărat, pentru ceva ce era o problemă personală. Împăratul era deja câștigat când Neemia a menționat și numele locului.

Care era poziția lui Neemia la această curte, comparativ cu cea a lui Daniel în Babilon? Ce ne spune despre caracterul lui Neemia faptul că împăratul i-a fost binevoitor?

Miercuri, 9 octombrie – Neemia este lăsat să plece în Iuda

Împăratul a trimis scrisori prin Neemia către Sanbalat Horonitul și către Tobia Amonitul, înalții dregători ai regiunii de dincolo de Râu, pentru ca aceștia să îl ajute pe Neemia să realizeze ce își propusese. Mai mult, i-a poruncit lui Asaf, păzitorul pădurii împăratului, să îi dea lui Neemia tot lemnul de care avea nevoie pentru reconstruirea cetății, a zidurilor și a porților templului.

4. Ce ne spune Biblia despre împotrivirea cu care s-au confruntat Neemia și evreii, în general? Neemia 2:9,10

Neemia a ajuns la Ierusalim în anul 444 î.Hr. Se pare că, peste tot pe unde încerca să facă ceva, se ivea împotrivire, iar cererea prezentată înaintea conducătorilor a dat naștere la probleme. Deși Tobia avea nume evreiesc, care înseamnă „Dumnezeu este bun” (și fiul lui, Iohanan, avea nume evreiesc, „Dumnezeu este milostiv”), el a slujit ca dregător pentru Amon. Ierusalimul era înconjurat de vrăjmași: Sanbalat, guvernatorul Samariei, la nord; Tobia, care guverna ținutul lui Amon, la est; la sud, Gheșem Arabul (vers. 18,19) care luase Edomul și Moabul. Este trist faptul că liderii din acea regiune l-au disprețuit pe Neemia pentru că era preocupat de bunăstarea celor asupriți. Cei care vor să îi intimideze pe alții nu se bucură de binele acestora.

„Sosirea lui [Neemia] la Ierusalim, cu o escortă militară, arătând prin aceasta că venise cu o misiune importantă, a trezit invidia triburilor păgâne care locuiau aproape de cetate și cultivaseră multă vreme vrăjmășie împotriva iudeilor, aruncând asupra lor batjocură și insultându-i. În fruntea acestei lucrări rele erau unii dintre conducătorii acestor triburi: Sanbalat Horonitul, Tobia, slujitorul amonit, și Gheșem Arabul. Încă de la început, acești conducători au privit cu ochi critic mișcările lui Neemia și s-au străduit, prin toate mijloacele disponibile, să-i zădărnicească planurile și să-i împiedice lucrarea.” - Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 635

Ce alte relatări biblice poți găsi care arată că cei chemați de Dumnezeu să facă voia Sa vor întâmpina opoziție? Prezintă răspunsul la grupă.

Joi, 10 octombrie – Pregătire pentru începerea lucrărilor

Fără îndoială, Domnul l-a chemat pe Neemia la această lucrare și urma să îi dea toate cele necesare. Cunoscând făgăduințele lui Dumnezeu și având asigurarea că Domnul l-a chemat, Neemia a mers înainte cu atenție și cu rugăciune. Știind că Dumnezeu era cu el, Neemia s-a gândit bine la ceea ce avea de făcut.

5. Ce a făcut Neemia ca pregătire pentru planul de reconstruire a zidului? Neemia 2:11-20

Lecții de conducere: *Lecția 1:* Neemia nu a spus nimănui care erau planurile, „ce-mi pusese Dumnezeul meu în inimă să fac pentru Ierusalim” (Neemia 2:12). El nu doar că nu le-a spus vrăjmașilor, dar a ținut ascuns și de conducătorii iudei. El era într-o misiune de cercetare pentru a vedea ce trebuia făcut.

Lecția 2: Înainte de a prezenta ceva, Neemia „și-a făcut temele” și a planificat toate lucrările necesare.

Lecția 3: Când a vorbit despre această lucrare, Neemia a subliniat mai întâi ce făcuse Dumnezeu până atunci pentru această lucrare și apoi a redat cuvintele împăratului. Înainte de a cere implicarea, el a încurajat. A fost cu adevărat o minune că iudeii au răspuns atât de favorabil și au hotărât să construiască, în ciuda împotrivrării care avea să vină. Dumnezeu îl pregătise nu doar pe împărat prin rugăciunile și postul lui Neemia, ci îi pregătise și pe evrei, ca ei să răspundă cu îndrăzneală și curaj.

6. Ce ni se spune despre credința lui Neemia? Neemia 2:19,20

Este posibil ca Neemia să fi fost ajutat să rămână pe poziție de pasaje din Scriptură ca acelea pe care le găsim în Deuteronomul 7:9; Psalmii 23:1-6 și Numeri 23:19.

Cuvintele noastre demonstrează cine suntem și ce credem cu adevărat. Neemia obișnuia să spună cuvinte înălțătoare. Lui nu îi era teamă să Îl includă pe Dumnezeu în tot ce spunea și nici să Îi dea slavă, chiar atunci când oamenii îl luau în râs. Deși cunoștea sentimentele vrăjmașilor lui față de el, Neemia nu se juca deloc cu vorbele și nici nu Îl excludea pe Dumnezeu din discuții. La fel ca lui Iosif în Egipt, lui Neemia nu îi era teamă să Îl înalte pe Dumnezeul său printre cei care nu credeau în El.

Vineri, 11 octombrie – Un gând de încheiere

Neemia a fost un om al rugăciunii: „Neemia își revărsase deseori sufletul în favoarea poporului său. Dar acum, pe când se ruga, un plan sfânt a luat ființă în mintea lui. S-a hotărât ca, dacă va putea primi consimțământul împăratului și ajutorul necesar pentru a procura unelte și materiale, să își asume personal sarcina reclădirii zidurilor Ierusalimului și a restatornicirii puterii naționale a lui Israel. Și I-a cerut Domnului să-i dea trecere înaintea împăratului, pentru ca acest plan să poată fi împlinit. «Dă astăzi izbândă robului Tău», s-a rugat el, «și fă-l să capete trecere înaintea omului acestuia!» Patru luni de zile a așteptat Neemia o ocazie favorabilă pentru a-i prezenta împăratului cererea sa.” - Ellen G. White, *Profeți și regi*, pp. 629-630

Studiu suplimentar: Meditează la cele scrise în Capitolul 52 „[Bărbatul ocaziei](#)”, pp. 628-634, din *Profeți și regi*, de Ellen G. White.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: 1 Cronici 13-19

1. Pe cine a comparat David cu „niște ape care se scurg”?
2. Cum se numeau cei doi bărbați care fuseseră aleși și numiți pe nume ca să laude pe Domnul?
3. De unde luase David arama din care Solomon a făcut marea, stâlpii și alte unelte de la templu?
4. Cine era Șofah?

Evanghelizare, Secțiunea 4 – subcapitolul „[Avantajele lucrului doi câte doi](#)”

5. În ce situații va fi pus un predicator, dacă nu are alături pe cineva cu care să împărtășească lucrarea?